

stærkt, at hele det anførte Beløb vilde kunne komme til Anvendelse i næste Finansaar, og det betones, at Ministeren forbeholder sig at søge at faa det ved Loven fastsatte Beløb forhøjet i det følgende Finansaar. Udvalget har tiltraadt denne Udsættelse, der altsaa er motiveret ved Vanskeligheden ved at faa det paagældende Arbejde udført.

Alle de Ændringsforslag, jeg her har omtalt, ere, som sagt, billigede og tiltraadte af Udvalget, og jeg skal anbefale dem til Vedtagelse.

K. M. Klausen: Mellem Forsvarsministeren og Udvalget har der været holdt et Samraad om Lønningsforholdene for Arbejderne og Haandværkerne under Marinen. Der er fra disse store Grupper af Arbejdere indgivet Andragender til Ministeriet om at maatte faa deres Lønninger reviderede og forhøjede. Deres Lønninger hvile paa en gammel Lov fra 1868, som ganske vist senere er bleven suppleret ved adskillige Tillæg. Saaledes have de faaet en Forhøjelse af Tjenestetidstillæget for 8 og 16 Aars Tjeneste og ogsaa til Tider faaet mindre Daglønsforhøjelser, men en virkelig Revision af deres Lønningsforhold have de ikke faaet. Arbejderne derude sige, at det under Konferencer med tidligere Forsvarsministre er blevet stillet dem i Udsigt, at deres Lønningsforhold skulde blive optagne til Undersøgelse og Forbedring, men at de skulde vente, indtil Forsvarslovene vare gennemførte. Nu ere Forsvarslovene jo gennemførte, og derfor mene de nu at have et billigt Krav paa, at de gamle Lønninger tages op til Revision og forbedres.

Det er meget vanskeligt at komme til Bunds i Lønningsforholdene ude ved Marinen. Paa Anmærkningerne til Finansloven vil man finde disse Folks Lønninger opførte paa mange forskellige Steder. De have en Grundløn, et Tjenestetidstillæg, et Hæderstillæg og smaa Tillæg, som ere givne ved forskellige Lejligheder. Det vilde være bedre, om der var en virkelig Lønningslov, saa at man let kunde overskue, hvad disse Folks Lønning er. Men gennemgaaende ere disse Lønninger betydeligt lavere end Lønninger for Folk, der tjene i tilsvarende Stillinger under Staten, f. Eks. under Fyrvæsenet og Vagervæsenet. Det er dog væsentlig den samme Tjeneste, som kræves af disse Folk, som ere ansatte under Marinen.

Ligeledes er man derude utilfreds med den Maade, hvorpaa man rykker frem til

højere Lønninger. Haandværkerne ere delte i tre Klasser, men det er ikke her som andre Steder, at man rykker frem efter en vis Tjenestetid, nej, her rykker man frem mere tilfældigt, efterhaanden som Pladser bliver ledige i de øverste Klasser. Der er saaledes Eksempler paa, at Folk have maattet tjene indtil 30 Aar, inden de naa op til den Løn, som er bestemt for Haandværkerne i den øverste Klasse. Ligeledes ere de alt andet end tilfredse med deres Pensionsforhold, idet det ikke er al den Løn, de kunne tjene, som er pensionsgivende. Det er ogsaa et underligt Forhold. Forholdet burde dog være det, at den Løn, som en Tjenestemand oppebar, ogsaa var pensionsgivende. Her er altsaa mange Forhold at tage under Overvejelse, og man har derfor fra Arbejdernes Side ønsket, at der maatte blive nedsat en Kommission, som kunde tage dette op til en samlet Overvejelse. Og Arbejderne have stærkt ønsket at faa Sæde i denne Kommission, for at det ikke skulde overlades Embedsmænd alene at træffe Bestemmelser om disse Forhold; de mene, at ogsaa Arbejdernes Ønsker og Krav burde høres i Kommissionen. Nu er Sagen bleven draget frem paa dette Aars Finanslov til anden Behandling. Den højtærede Minister har udtalt sig om den i Udvalget, og, saavidt jeg forstod ham, saa han paa denne Sag med Sympati. Jeg har ogsaa nogen Grund til at antage, at der er Sympati for Sagen blandt Finansudvalgets Medlemmer; jeg har da i alt Fald ikke hørt det modsatte blive udtalt fra nogen Side. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister at tage Sagen op til velvillig Overvejelse, saa at vi muligvis ved Finanslovens tredie Behandling kunde i nogen Maade imødekomme de Ønsker, som ere fremsatte af disse mange Arbejdere.

Der er et andet Spørgsmaal, som har været til Forhandling mellem Finansudvalget og Forsvarsministeren, og det angaar Jagtens Udøvelse og Boligernes Vedligeholdelse paa de smaa Øer Hirtsholmene. Hirtsholmene ere som bekendt to Smaaøer: Hirtsholmen og Græsholmen, der ligge $\frac{3}{4}$ Mil Nordøst for Frederikshavn. Hertil knytte sig nogle andre ganske smaa ubeboede Holme. Der er ikke mange Familier bosatte paa disse Øer, og de, som bo deroppe, ere henviste til at leve af Fiskeri og Jagt. Paa disse Øer er Jagten ikke Sport alene, men her er det en virkelig Næringsvej. Nu klager Befolkningen deroppe over, at den Mand, der staar